

Тии сами казвѣтъ, чи въ 1207. лѣто Юванъ са билъ съ Ханрика, на слѣдника Бѣлдуиновъ и въ него лѣто умрѣлъ. То ще кажи чи Юванъ отъ 1205 до 1207. ималъ непрестанны битки съ Латины, а когы е станѣла та мечтайна униа, кожъ западнии сплитѣтъ въ разтомяне на тыа двѣ години!!! Нѣка всѣкы размысли и разсѣди, каква униа мечтажтъ папищаши. Правое и истинное лѣточислѣние нашего надписа потвърдѣва са и отъ Грьцкы писатели съ сичкы му подробности, както видѣхмы. Това доказва, чи той-зи надпись е вѣренъ и истинны, и спорадъ него можимы да уборимы сичко друго що сѣ писали о тому прѣдмѣту западнии по волжъ си. Нашъ прѣдмѣтъ е да докажимы, чи *униа* между Бѣлгары и Латины въ врѣма Асѣна първаго и втораго, нити въ врѣма Юваника не е съществувала и сичко, що е казано о тому, е съковано въ Римъ отъ папищашкѣ пропагандѣ въ послѣдны врѣмана за тѣхнѣ цѣль, за кожъ тии нищо не щаджѣтъ, какъ то и изъ начала казахмы.

Въ поврѣменое списание, кое носи насловъ *Бѣлгарскы книжицы*, въ часть пръвѣ Инуария 1858 л. *книжка втора* виждамы изложение: „Униа въ царствование на Юана I Асѣна.“

То изложение дало поводъ учащимъ са въ Бебешкое исуйтско училище младимъ и незрѣлимъ юще Бѣлгарѣмъ, да пишжтъ юще нѣкаквы си глупости о тому и да ги обнародовѣтъ въ истыа книжицы, какъ то и въ мѣсецеслову 1859 лѣта, изданному въ исуйтскы мѣнастирь въ Галатѣ.

Да прѣдупрѣдимы всако зло послѣдствие, кое може да проижди отъ такыва по раздорному духу Исуйтамъ писани писма и були въ поврѣманное списание, кое носи народно Бѣлгарско има и кое са распространява по сичкѣ Бѣлгарияж и чѣте са отъ простаго и невиннаго народа, и да докажимы чи тии млади исуйтчета не знажтъ юще православнаж нашѣ вѣрѣ, въ кожъ смы остави до сега, каквѣ свазъ има съ нашѣ народность, иначе и ны давно жъ бѣхмы изгубили, както малочисленное число познатихъ въ Бѣлгарияж Павликанѣ, заради тажъ причинаж, кажж, унуждавамы са да изслѣдувамы разсѣдително писаное и обнародованое отъ тѣхъ. И защо то найнапрѣдъ са мѣвѣва въ выше поманѣтое поврѣманно съчинение изложение *униа* и проч. започвамы отъ него.

Почтеннаго съчинителя того изложения ны уважавамы за неговоѣ любородность и негово високо учение, и далѣчь смы отъ мыслѣ, чи той е писалъ съ нѣкакъвъ си противенъ духъ. Прѣдварително казвамы чи негова милость е писалъ на общее основание повѣсности, гдѣ отъ многы са казва, чи ушь съществувала Униа между Бѣл-